

است از قبیل مسند و مرفوع و مفرد و غریب و مسلسل و معلق و مدرج ، و مختلف و مقبول و مصحف و مزید و عالی و شان و متواتر و آحاد که آحاد نیز به مستفیض و غریب و مردود و مقبول و مشتبه و باعتبار دیگر موصوف و موضوع و مقطوع و مرسل و معلل و مدلل و مضطرب و مغلوب که شرح و تفصیل زیاد دارد معروف بوده که بعد از اتخان رویه ابن طاوس بکلی متروک شده و تمام علماء و اهل فن حدیث متفقاً تابع این رویه شده اند .

ابن طاوس هشتاد و دو جلد کتاب تالیف و تصنیف نمود که نامه دانشوران اسامی کتب را حاوی است و برای اختصار از ذکر آنها خودداری شد و فاش در ۶۷۰ در بغداد در دوره مغول بوده و از اجله علماء فرقه شیعه اثنی عشریه در قرن هفتم بشمار آمده و خدمات ذی قیمتی نسبت بمذهب امامیه بتقدیم رسانیده است زیرا بعد از سقوط بنی عباس و تسلط مغول بواسطه وزارت خواجه نصیر الدین طوسی در دستگاه دولت فقهاء شیعه که غالباً از حله مهاجرت به بغداد مینمودند مشار با لبنان و طرف توجه مردم بودند و این اکثریت شیعی در عراق از همان زمان ریشه گرفته است و الا قبل از دوره مغول در بغداد بحدی سخت گیری میشد که کتابخانه شیخ طوسی و خانه اش را غارت کردند و شیخ ناچار بمهاجرت از بغداد بقریه غری که حالیه به نجف اشرف موسوم است گردید و در آن ایام که دوره تاسیسیه مذهب شیعه میتوان نامید فقهاء فوق العاده در سعی و کوشش بوده اند که عوام الناس را از طریق سابقشان بمذهب حقه وارد نمایند و در صدر آنان بشرح مذکور بنی طاوس قرار داشته اند . رحمة الله و رضوانه علیهما و علی والدی .

در بین علماء سه نفر با بن طاوس معروف هستند و از طریق

انساب بحضرت امام حسن مجتبی علیه السلام بواسطه حسن

معرفی بنی طاوس

مثنی متصل میشوند .

۱- نقیب النقباء رضی الدین علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن احمد بن محمد بن

احمد بن محمد الطاوس که در احتجاج ید طولائی داشته .

۲- جمال الدین احمد بن موسی بن جعفر بن محمد بن احمد بن محمد بن احمد بن

محمد الطاوس که مقسم احادیث بچهار طبقه میباشند .

۳ - غیاث‌الدین عبدالکریم بن موسی بن جعفر بن محمد الطاوس که از علماء بنام شیعه است که با رضی‌الدین علی و احمد برادر صلبی و بطنی بوده‌اند و مادر آنان دختر شیخ و رام ابی‌فراس شاعر معروف است که فن ادب را با شجاعت توأم کرده بود و از رجال ادب و شمشیر بشمار آمده است و اصالت آنان از دو طرف ضرب‌المثل بوده است و جده آنان نیز دختر شیخ طوسی است که شیخ الطائفه (طوسی) آن مخدره و دختر دیگر خودمادر این‌ادریس را اجازه روایت داده که از کتب شیخ و سایر اصحاب روایت کنند و این معنی باعث افتخار این دو خواهر است که شاید در آن تاریخ منحصرأً بدین مقام منیع ارتقاء جسته‌اند .

رضی‌الدین علی بن موسی که درین فقهاء امتیاز خاص دارد و از ثقاته علماء اثنی عشریه است طبق حکایت نامه دانشوران در روز ۱۵ محرم ۵۸۹ هجری قدم بعرصه وجود گذارد و در تحصیل علوم و تکمیل نفس بیایه‌ای رسید که علامه عصر گردیند و روایات آن شخص شخیص از شیخ طوسی گرفته و بعده غیر محدودی از معتمدین شیعه امامیه منتقل میشود .

ابن طاوس در طلاق لسان و فصاحت و بلاغت وحدت ذهن و داشتن ذکاء وافر نامبردار بود چنانکه مردم شیعی و سنی اجماعاً او را ازهد و اتقای اهل زمان میدانسته‌اند و از جهت احتیاط در تمام مدت عمر خود کتاب فقهی تألیف نکرده مگر یک کتاب بنام غیاث‌الوری که آنهم راجع بقضاء نمازهای اموات است و میگفته که من از فتوی و حکم در امور شرعیه دست برداشتم که از خطاب مستطاب (*لَوْ تَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْاَقَاوِيلِ لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْاِيْمِيْنَ*) مأمون باشم زیرا اختلاف و تشکیک در احکام شرعیه بیایه‌ای رسیده که تحقیق صواب از خطاء فوق‌العاده اشکال دارد و دوری از این وادی عمیق بدون ایجاب تکلیف اولی است .

علامه حلی طاب‌الله ثراه فرموده است که ابن طاوس مستجاب‌الدعوه بود و کرامات زیادی از آن سید بزرگوار بظهور پیوسته است و در کتاب عمده الطالب مسطور است که ابن طاوس بر اسم اعظم دست یافته و به برکت آن اسم حوائج مشروع مردم را از خدا

میخواست و بر آورده میشد - گویند خود او به پسرانش فرموده که از طرف خداوند متعال مجاز نیستیم که اسم اعظم را بشما بیاموزم ولی شما میتوانید در تألیفات من مطالعه و دقت زیاد نمائید بلکه آن را دریابید و از آن بهره ببرید.

تبلیغ تشیع - گویند در آن موقع که ابن طاوس اصرار داشت که افراد فرق عامدرا بمذهب شیعه هدایت نماید. با یکی از فقهاء اهل سنت که در مدرسه نظامیه بغداد سمت تدریس داشت تصادف کرد و بدون تقیّه او را در تشخیص تکلیف دینی خود مقصر دانست زیرا با داشتن علم و احاطه باخبار که ملاحظه مینماید جسته و گریخته علماء بزرگ اسلام مخصوصاً اهل جماعت و سنت بیعت غدیر و نصب خلیفه اقرار کرده اند و اگر در دوره عباسیان که سیاستاً مذهب حقه شیعه را کنارگذاشته و مروج فرق عامه بودند آزادی نداشتند امروز که قدرت و حکومت در دست آنان نیست نباید پیرو ایمان طریقه مرجوحه باشد - چه آیه ولایت در قرآن مجید و همچنین آیات مباهله و تطهیر جای تردید و تشکیکی برای تو باقی نمی گذارد - اقاله ابوبکر از خلافت بواسطه وجود علی و اخبار منقوله از عمر بن الخطاب که مکرر گفته است اگر علی نبود عمر هلاک میشد و هر دو نفر در جنگهای شام و مصر و ایران قدرت اتخان تصمیم نداشتند زیرا دو نفر اشخاص عادی مانند سایر مردم بودند و در هیچ موردی اتکال و اتکاء آنان به منبع قدیس ادعاء نشده تا صحیح یا غیر صحیح باشد پس بر تو لازم است که بدون تأمل مذهب شیعه را اتخان کنی و باهل بیت طهارت متوسل گردی .

قفیه سنی میگوید - استدلال شما قوی است ولی مرا یارای آن نیست که بر مطاعن اسلاف و اصحاب لب بگشایم - ابن طاوس - آیات قرآنی بر طعن و مخالفت ایشان ناطق است که من پرسبیل احتجاج از کلام الله مجید مبرهن خواهم کرد - اسلاف و اصحاب مورد نظر شما در زمان حیات پیغمبر در چهار مورد مخالفت کرده و مستوجب قذح آمدند.

۱ - در حال خوف ۲ - در حال رجاء ۳ - در مقام صحت ۴ - در موقع ایثار اما مخالفت در حال خوف فرار از جنگ حنین است که خداوند درباره آنان (تولیتهم مدبرین) آورده است اما در حال امن و رجاء هم آنان بودند که پیغمبر را در منبر تنها گذارده و